(cf. Prosopogr. imp. Rom. III p. 203/4 n. 321). — 3) *Recepi id quod scripsit Franz (traditur νειχ . . .); sed locus nondum sanatus.*

Decretum Atheniensium factum, cum nuntiatum esset a Severo et Caracalla τῇ οὐρανίᾳ ψήφῳ καὶ κρίσει *Getam adsumptum esse* [πρ]ὸς [τὴν τῆς] αὐτοκράτορος ἀρχῆς ἰσηγορίαν, *extat CIAtt. III 10. Cf. Prosopogr. imp. Rom. III p. 207.*

Titulos Graecos duorum Gordianorum, patris et filii, dedi supra ad N. 493.

8806ª θεῷ | Μαρείνῳ[1] | . . . τος ὑπα[τικός].

8806ᵇ [Μ. Ἰούλι]ον Μαρῖνον | θεόν[1], πατέρα [τοῦ Σεβαστοῦ], | . . Αὐρήλ. Ἀντω[νεῖνος] | δουκηνάριο[ς].

Schuhba, ubi fuit Philippopolis Arabiae (Waddington 2076. 2075: Cagnat inscr. Gr.-Rom. III n. 1200. 1199). — 1) *De hoc Marino, patre imperatoris Philippi, qui illum consecravit et vicum, unde oriundus erat, Philippopolim appellavit, cf. Waddington ad n. 2072; Prosopogr. imp. Rom. II p. 199 n. 272.*

Titulus N. 8806ª videtur incisus fuisse duobus exemplis a dextra et a sinistra introitus parvi templi alicuius, sine dubio divo Marino dedicati; N. 8806ᵇ non longe inde repertus est. Eodem loco alii tituli ad domum Philippi pertinentes reperti sunt (vide infra N. 8847).

8807 Σεπτιμίαν Ζηνοβίαν[1] τὴν λαμ|προτάτην εὐσεβῆ βασίλισσαν | Σεπτίμιοι Ζάβδας[2] ὁ μέγας στρα|τηλάτης καὶ Ζαββαῖος[3] ὁ ἐνθάδε | στρατηλάτης, οἱ κράτιστοι, | τὴν δέσποιναν, ἔτους βπφ΄[4], μηνεὶ Λώῳ[5] *(eadem Syriace).*

Palmyrae (Waddington 2611, inde Cagnat inscr. Gr.-Rom. III 1030; partem Syriacam habet de Vogüé Syrie centrale, inscr. n. 29, ex eo Lidzbarski Handb. d. nordsemit. Epigraphik p. 462 n. 15). — 1) *In nummis Alexandrinis circa idem tempus (not. 5) cusis, item in t. Syriaco CIG. 4503⁶ p. 1174 = Cagnat l. c. n. 1027, Zenobia dicitur* Σεβαστή, *cf. Mommsen Roem. Gesch. V p. 437 not. 1; Prosopogr. imp. Rom. III p. 218.* — 2) *Cf. Zosim. 1, 44, vit. Aurel. 25, 4 cet. Prosopogr. imp. Rom. III p. 217 n. 352.* — 3) *Cf. Prosopogr. ib. n. 351.* — 4) *Annus aer. Seleuc. 582 = p. Chr. 270/1.* — 5) *Mense Aug. (a. 271).*

8808 [τὸν κτ]ίστην τῆς | πόλεως | [Φ]λ. Ἰούλ. Κωνστάντιον | μέγιστον νεικητὴν | καὶ τροπαιοφόρον αἰεὶ | Αὔγουστον, | Καίλ. Μόντιος[1] ὁ λαμ. | ἀνθύ. τῆς Ἀσίας, | ψ. β. δ.[2]

Assi (Papers of the American School of classical studies at Athens I p. 39 n. XXX). — 1) *Cf. supra N. 5704 not. 1.* — 2) ψηφίσματι βουλῆς δήμου.

Titulum Graecum Iuliani dedi supra N. 751 not. 2.

8809 τοὺς τῆς ὑφ' ἡλίῳ γῆς αὐτοκρά|τορας καὶ τροπαιούχους δεσπότας | ἡμῶν Οὐαλεντινιανὸν Θεοδόσιον | Ἀρκάδιον[1] τοὺς αἰωνίους Αὐγούσ|τους καὶ Φλάυιον Ὀνώριον τὸν | ἐπιφανέστατον[2] Φλ. Εὐτόλμιος | Τατιανὸς[3] ὁ λαμπρότατος ἔπαρχος | τοῦ ἱεροῦ πραιτωρίου τῇ συνήθει | καθοσιώσει ἀφιέρωσε[ν][4]· ἐπὶ Φλαυίου | Σεπτιμίου Εὐτροπίου τοῦ λαμπροτάτου | ἡγεμόνος.

Antinoupoli (Schech Abâde) rep., est Kairo (Wescher bull. dell' Inst. 1866 p. 153; Milne Musée du Caire, Greek inscriptions p. 16). Dittenberger Orient. inscr. n. 723